

Förenings- NYTT

Nr. 2 2019

Medlemsinformation från Autism- och Aspergerföreningen Distrikt Göteborg

Tema: Föreningen 40 år

Kommunikation

Miljötänk för 40 år sedan

Julen är här

DISTRIKTSTYRELSE

Lena Mellbratt Stenman, kassör
Katarina Kasperson, Nina Timmerbacka
Ann Nolin, Irma Lindström Kjellberg,
Angelica Petras, Charlotte Lund-Ott

ERSÄTTARE

Johan Wersäll

ARBETSUTSKOTT

Ann Nolin, Charlotte Lund-Ott
Lena Mellbratt Stenman, kassör, Anne
Lönnermark, personal, adjungerad

REVISORER

Hans Rignell, föreningens revisor
Leif Bohman, auktoriserad revisor

VALBEREDNING

Annika Lindström, sammankallande
namhee.lindstrom@gmail.com
Linda Mathiasson

REDAKTION

Ann Nolin, ansvarig utgivare
Ingemar Hjort, redaktör
Anne Lönnermark, Veronica Styrenius,
Ulla Adolfsson, Annika Lindström,
Hans Rignell, Brigitte Oxelqvist

Autism- och Aspergerföreningen
Distrikt Göteborg
Lillatorpsgatan 10, 416 55 Göteborg

Telefon: 073 -822 30 03
E-post: *goteborg@autism.se*
Hemsida: *www.autism.se/goteborg*

Plusgiro: 66 97 58-5
Bankgiro: 5339-3500

Nummer 2 2019, Årgång 18
Föreningsnytt trycks i c:a 500 exemplar,
postas till c:a 330 och e-postas till c:a
950 mottagare.
C:a 100 exemplar delas ut till besökare i
samband med arrangemang.

*Autism & Aspergerföreningen Distrikt
Göteborg ansvarar inte för insänt, ej
beställt material. Redaktionen förbehåller
sig rätten att förkorta insänt material.*

Innehåll:

STÄMMINGSBILD: ANNE LÖNNERMARK	1
Blir det en vit jul i år?	
Vår verksamhetsledare har ordet	3
Om de gångna 40 åren - och det senaste	
Gårdsfest i nya huset	4-5
En hel del bilder	
Föreningens nya lokaler.....	6-7
En kort rapport	
De första tio åren.....	8-9
Sten Lindholm berättar	
Den andra tioårsperioden.....	10-11
Cecilia Inghammar Stripple berättar	
Nordiska mötet	12-13
Om kommunikation av olika slag	
Boktips	14
ESSENCE av Christopher Gillberg	
Julen!	14-15
Brigitte berättar om sin syn på julen	
Sandra om miljötank för 40 år sedan	16-19
...och lite om Greta	
Hitta till den nya lokalen	20-21
Karta och parkeringstips, uppdaterad	
Nyheter och tips	22
Några små, men viktiga, notiser	
Kansli-info	23
Aktiviteter/träffar	24
BAKGRUNDSBILD : YLVA BUDSJÖ	24
Saltholmen när det inte är sol och sommar	
Fakta om fotografen: Ylva Budsjö	
Amatörfotograf. AS diagnos 2017. Arbetar som teknisk projektledare och kravanalytiker.	

Vår verksamhetsledare har ordet

Det är redan snart ett år sedan jag började arbeta i denna förening. Det har varit händelserikt, intressant och väldigt inspirerande! Huvudfokus för detta nummer är att föreningen har funnits i 40 år. Läs om hur Sten och Solveig Lindholm startade föreningen 1979. Då som nu sökte man kunskap för att kunna bemöta och stötta sin barn på ett bättre sätt.

Det finns fortfarande mycket vi inte vet om autism, men om vi använder den kunskap som finns idag på ett bättre sätt skulle vi kanske slippa läsa om barn som inte kan gå i skolan, vuxna med autism som far illa i sina boenden och unga människor som tvingas att söka försörjningsstöd eller bli beroende av anhöriga för att de hamnar i kläm när samhällets stödsystem stramas åt och ingen tar ansvar för helheten.

Vi ser detta över hela landet och vårt distrikt är inget undantag. Genom de samtal och mail vi får till kansliet ser vi att många av er medlemmar har en oerhört tuff livssituation. Även om det är sorgligt och frustrerande att inte kunna lösa problemen så ger det också kraft att kämpa för förändringar. Kunskap är viktigt men också att det tillsätts tillräckligt med resurser.

Förutom påverkansarbete och kunskapsspridning är det också viktigt att skapa mötesplatser för er medlemmar. Att få träffa andra i samma situation är viktigt. Att träffas fysiskt är ett sätt men vi ser att även Facebook fyller en viktig funktion. Det är glädjande att se hur ni medlemmar stöttar varandra och även andra som behöver tips och råd eller bara ett bekräftande vänligt ord. Jag önskar att samhället i stort innehöll mer sånt!

Anne Lönnermark
Verksamhetsledare
Autism- och
Aspergerföreningen
Distrikt Göteborg

Gårdsfest

Lördagen den 28 september var det liv och rörelse på Lillatorpsgatan 10. Föreningarna i huset ordnade en fest tillsammans vilket gav er medlemmar en möjlighet att se våra nya lokaler. Dels kontoret, dels övriga delar av huset där vi kan ha olika typer av verksamhet.

TEXT: ANNE LÖNNERMARK
BILDER: ULLA ADOLFSSON

Det fanns möjlighet att gå en tipspromenad, hoppa i hoppborg, fika, pyssla och mycket annat.

Gårdsfest

Ett uppskattat inslag var Kom igång med teckensång i aulan.

Många barn hittade in till Ro-liga rummet. Där kunde man hoppa ner bland mjuka kuddar, ha kul i bollhavet och leka med roliga leksaker.

BILDER: JOHANNA LÖNNERMARK

På plats i det nya huset

I juni flyttade Autism- och Aspergerföreningen, distrikt Göteborg in i FUB-huset på Lillatorpsgatan.

”Medlemmar och andra intresserade verkar ha lättare att hitta hit nu”, säger Veronica Styrenius. Hon och Anne Lönnermark delar ett arbetsrum som föreningen hyr av FUB.

Anne och Veronica ser i stort sett bara fördelar med flytten till de nya lokalerna. De har fått arbetskamrater ibland de olika föreningar som finns i huset – vid sidan av FUB bl a Studieförbundet Vuxenskolan och RBU (Rörelsehindrade barn och ungdomar).

”Även om vi inte arbetar med exakt samma saker så kan vi ventilera olika gemensamma frågor”, säger Anne. Det kan gälla intressepolitiska frågor inom LSS och förberedelser inför brukarrådsmöten. Informationen mellan föreningarna flyter smidigare när de befinner sig i samma hus.

Dessutom är det lätt att arrangera olika aktiviteter gemensamt. Den nyss avslutade gårdsfesten är ett exempel. Det kan också handla om föreläsningar i frågor som berör de olika föreningarna samt medlemsträffar med olika teman.

Christina Simonson, föreningskonsulent på FUB sedan många år, har sitt arbetsrum mitt emot Autism- och Aspergerföreningen. Hon ser också samverkansfördelar:

”Jag uppskattar att de har kommit hit. Det blir lättare att utveckla frågeställningar kring gemensamma områden och aktiviteter. Vi ser framför oss fler och större arrangemang”, säger hon.

Christina Simonson

På plats i det nya huset

*Allrummeet
där bl.a. 40+
håller sina
träffar.*

TEXT OCH BILDER: HANS RIGNELL

Lekrum för barnen

40 år sedan – hur började det?

1979, för 40 år sedan, bildades Föreningen för psykotiska barn i Göteborgs och Bohus län. Så hette föregångaren till det som idag är Autism- och Aspergerföreningen distrikt Göteborg.

”Ingenting passade för vår son Erik”, berättar Sten Lindholm, föreningens förste ordförande. ”Vi var på utredningar, Erik var inte utvecklingsstörd men utagerande. Vi upplevde att han inte passade in i FUB”, berättar Sten.

På 70-talet var det en vanlig syn inom vården att orsaken till autism (”barndomspsykos”) stod att finna hos föräldrarna.

”Erik hamnade på en utredning där vi inte fick vara med. Vi fick lämna honom i flera dagar. Efter kom beskedet att Erik kan inte ha bättre föräldrar. Då förstod vi att det egentligen var oss de utredde”, fortsätter Sten.

På Mora Park i Järna (resursskola för barn med särskilda behov) fick Erik plats när han var i 5-årsåldern.

I Järna kom Sten och hustrun Solveig i kontakt med föräldrar i samma situation. Riksföreningen för psykotiska barn hade bildats 1973 och det fanns ett par lokalföreningar runtom i landet, bl a i Vänersborg. Men inget i Sveriges näst största stad.

”Vi uppmanades att bilda en förening i Göteborg. Vi fick namn från Riksföreningen och ringde runt till föräldrar. Ryktet spreds och så småningom började folk ringa oss. GP skrev en artikel om Erik och vår situation i oktober 1979”, berättar Sten.

Detta var bakgrunden till att en lokalförening i Göteborg och Bohuslän bildades för barn och föräldrar i liknande situation.

Hösten 1979 medverkade Sten och Solveig i en utställning på konstnärsföreningen Maneten under namnet Barnen är allas. Utställningen informerade om funktionsnedsättningen och intresset var stort. Christopher Gillberg föreläste och föreningen fick en rivstart. Medlemsantalet var det första året drygt 60.

En viktig fråga de första åren var att inventera hur många barn med autism det fanns i området.

”Vi kämpade också för ett kunskapscentrum”, säger Sten.

Andra frågor som drevs i början på 80-talet var korttidshem och avlastning för föräldrar. Föreningen fick inflytande och en egen röst i bland annat Omsorgsförvaltningen, menar Sten.

40 år sedan – hur började det?

1983 startade Rebeckaprojektet med medel från Allmänna arvsfonden. Projektet förlades till Göteborg.

”Vi hittade en lokal på Södra Vägen för Rebeckaprojektet”, fortsätter Sten. Riksförbundet köpte dessutom ett hus i Askim för korttidsboende.

En fråga som blev allt viktigare var också boende för vuxna med autism. Det fanns inga gruppboenden eller liknande som passade.

”Vi åkte runt och letade och hittade ett hus i Åsa med gård och uthus. Riksföreningen köpte det också, det blev boende för vuxna”.

Sonen Erik är idag 53 år och bor på gruppboende strax öster om Göteborg. Det fungerar bra med boende och daglig verksamhet nu, berättar Sten.

(För mer information bl a om föreningsstarten och Rebeckaprojektet, se skriften ”Föreningen Autism, Trettioårsjubileum – en kort historik 1979 – 2009.”) Ett tjugotal exemplar finns kvar och den kan beställas från kansliet.

*Sten Lindholm var
vår förste ordförande
åren 1979 - 1990.*

TEXT OCH BILD: HANS RIGNELL

Cecilia Inghammar Stripple

Cecilia Inghammar Stripple var föreningens ordförande i 10 år, från 1990 till millennieskiftet. Hon hade innan ordförandeskapet varit medlem i föreningen och suttit i styrelsen i ett antal år.

Vi träffas i Cecilias hem en mulen novemberdag. Samtalet kretsar mycket kring Rebeckaprojektet, som sjuöptes 1983. En Radiohjälskampanj 1985 - "En framtid för barn med autism" hade också bidragit till en kunskapsökning i samhället i stort kring autism.

Rebeckaprojektet avslutades 1989, ett år innan Cecilia Inghammar Stripple tillträdde som ordförande.

"I vilken form levde Rebeckaprojektet kvar?", frågar jag.

"Projektet vilade på fyra pelare", förklarar Cecilia.

Det viktiga var tidig diagnos, former för familjestöd, en skola som fungerar med utbildning för lärare och att samordna dessa insatser.

Det som i efterhand har visat sig vara det mest bestående är BNK, som växte fram runt Christopher Gillberg och diagnosteamet i Annedal, menar Cecilia.

Inte bara barn och ungdomar har fått diagnos och därmed också hjälp att söka kunskap runt autism.

"Väldigt många vuxna har fått hjälp och diagnos. Kunskap om autism har ökat och man talar nu om autismspektrum", säger Cecilia.

Runt Gillbergscntret fanns också en skolverksamhet. Eleverna där kom att utgöra stommen i Rebeckaskolan. Cecilia och Bengts dotter Elisabet var en av eleverna.

Det fanns två undervisningsgrupper, lågstadium och högstadium. Två lärare anställdes och där fanns också kurator och psykolog.

"Det skedde en enorm kunskapsutveckling under den här tiden", säger Cecilia. Runt utredningsenheten och skolverksamheten. Pedagogiska idéer kom från det sk TEACCH-projektet i USA och brittiskan Lorna Wing var en viktig och tongivande röst inom autismforskningen.

"Vi jobbade också för ett autismteam dit föräldrar kunde vända sig. Efter diagnos, vad händer då?", berättar Cecilia. Autismteamet skulle vara ett slags kunskapscentrum. "Men vi kom aldrig riktigt till skott, bland annat beroende på indelningen i Göteborg i stadsdelsförvaltningar och att det inte fanns någon central habilitering".

Cecilia Inghammar Stripple

Korttidshem var en viktig avlastningsform som realiserades under den här tiden. Detta var före LSS – man köpte en fastighet och startade verksamheten ”korttids”.

”Man gjorde praktik av en idé om hur det skulle fungera.”

Under Cecilias ordförandeskap skedde en kraftig ökning av medlemsantalet.

”Vi flyttade också till nya lokaler på Topasgatan. En kanslist och en kurator anställdes. Vi kunde ta emot mindre grupper och ha böcker och annat material på ett och samma ställe. Tidigare hade vi fått släpa runt på kassar med pärmar inför våra styrelsemöten i Rebeckaskolans lokaler”, avslutar Cecilia.

*Cecilia Inghammar Stripple
var vår andra ordförande
åren 1990 - 2000.*

TEXT OCH BILD: HANS RIGNELL

Möte med kommunikation på dagordningen

Sedan flera år tillbaka har de nationella autismorganisationerna i Norden och Baltikum haft möten en gång per år för att dela erfarenheter. I år var Autism- och Aspergerförbundet i Sverige värd. Mötet hölls på Lillatorpsgatan i Göteborg den 14-16 november. Temat för mötet var kommunikation. Vi var tolv deltagare från sju länder. Vi som representerade Sverige var Anne Lönnermark och Ulla Adolfsson.

Alla organisationer berättade om vad de hade arbetat med det senaste året. Vi pratade om vilka rättigheter det finns i våra länder och hur det ser ut i praktiken. Det blev många bra samtal, inte minst om alternativ kommunikation.

Vi gjorde två uppskattade besök. Det första till Gillbergcentrum där professor Christopher Gillberg tog emot oss och berättade om vad de arbetar med. Han gjorde en tillbakablick på de senaste 50 åren, pratade om ESSENCE* och om forskningen idag. Därefter fanns det gott om tid för frågor.

TEXT OCH
BILDER:
ULLA OCH
ANNE

*Gunilla
Thunberg*

Möte med kommunikation på dagordningen

Det andra besöket var till en verksamhet för vuxna personer med autism och intellektuell funktionsnedsättning. Där fick vi höra om hur de arbetar med bland annat kommunikation. Även där fanns det gott om tid för frågor.

En av dagarna kom Gunilla Thunberg till oss. Gunilla är logoped och arbetar på DART. Hon föreläste bland annat om rätten till kommunikation, hur man kan arbeta med alternativ kommunikation och om olika projekt. Gunilla tipsade också om resurser som finns kostnadsfritt på webben. Ett exempel är bildstod.se där man kostnadsfritt kan göra eget material eller ladda ner färdigt.

Vi kan konstatera att det pågår ett fantastiskt arbete i våra länder, många gånger med knappa resurser. Vi kan också konstatera att vi har mycket att lära av varandra.

Till sist beslutade vi att ta fram ett gemensamt uttalande om rätten till kommunikation. Det kommer att publiceras på förbundets hemsida.

ESSENCE
står för Early
Symptomatic
Syndromes
Eliciting Neuro-
developmental
Clinical
Examinations
(ungefär tidiga
symptomatiska
syndrom som
motiverar kliniska
utvecklings-
neurologiska
undersökningar)

Julen!

Jag ska berätta lite om julen för er. Men först ska jag berätta lite om vem jag är.

Jag heter Brigitte Oxelqvist och är en kvinna på 56 år. Är gift med en man på 60 år. Jag har 2 vuxna barn, 2 flickor som är 28 och 36 år. Fick min Aspergers syndrom diagnos februari 2014. Är bland annat barnskötare, nästan färdig lärare för förskoleklass till och med skolår 7, med specialpedagogisk kompetens. Är också författare, en av ledarna på Cafe Asp i Göteborg och filosofie kandidat i specialpedagogik.

Jag har skrivit en bok om Flickor med Asperger syndrom/högfungerande autism och flickor med AD/HD. Boken innehåller bland annat min filosofie kandidat uppsats i specialpedagogik.

Mer på nästa sida

Boktips

ESSENCE, Om ADHD, autism och andra utvecklingsavvikelser

Christopher Gillberg Natur & Kultur 2018

Begreppet ESSENCE är ett övergripande begrepp som visar på överlappningen mellan olika tillstånd. Tanken är att när tidiga symtom leder till klinisk bedömning är det så gott som alltid något mer, inte enbart det som föranlett undersökningen. Att utgå från ESSENCE kan bidra till upptäckt och förståelse för barnets hela fungerande.

Boken riktar sig till familjer, personal och personer som har flera diagnoser och som kan rymmas inom begreppet ESSENCE.

Den är lättläst och överskådlig.

Boken avslutas med; ”Förhoppningen med boken är att sprida kunskap om ESSENCE, som är en av det moderna samhällets största folkhälsoangelägenheter.”

Christopher Gillberg

ESSENCE

Om adhd, autism och
andra utvecklingsavvikelser

ISBN 9789127823280

TEXT: MARGARETA KÄRNEVIK MÅBRINK

Jag tycker om julen gemenskapen, julklapparna, julmaten och julpyntet. Julen är en kristen högtid, som firas till minne av Jesus födelse, som ofta glöms bort idag.

Vi blir färre och färre världen över, som kallar sig kristna. Julen blir mer och mer kommersiell. Där julklappar och julmaten, med mera, får allt större plats, även om vi idag blir alltmer miljömedvetna.

Julafton är den 24 december varje år. Juldagen är den 25 december och annandag jul den 26 december varje år. På julafton delas julklapparna ut. Många tittar väl också på Kalle Anka och hans vänner som önskar God jul på julafton. Det här TV-programmet har varit tradition för många, både vuxna och barn, genom åren på julafton. Det verkar vara en tradition som fortfarande är aktuell.

Julafton kallas även för dopparedagen. Är främst ett svenskt namn på julafton. På dopparedagen/ julafton serveras i en del svenska hem dopp i grytan, som är en maträtt. Man doppar bröd eller vörtbröd, till exempel, i varmt skinkspad. Jag tycker om dopp i grytan. Har tyckt om det sen jag var barn.

Den 13 januari, tjugondag Knut, dansas julen ut. Då är julen slut. Då ska man enligt traditionen dansa runt granen och äta upp det som är kvar av julmaten. Man ska också ta ner julpynt och slänga ut granen.

Jag hoppas att ni alla får och har haft en trevlig och mysig jul hittills.

God Jul och Gott Nytt År!
Önskar: Brigitte Oxelqvist

PS: Det är jag som är på bilden.

Miljötänk i dag och för 40 år sedan

Greta Thunberg är först i världen med att strejka för klimatet. Men redan 40 år tidigare, år 1979, fanns en medvetenhet om miljön och miljöförstöring. Vid den tiden var kanalerna i Göteborg och Göta Älv så starkt förorenade att det avråddes från att bada i dem. I dag sitter folk och metar fisk i såväl kanalerna som i älven. Och särskilt den heta sommaren i fjol var det många som badade vid Klippan inte långt från Röda Sten. Ryaverket är en av Göteborgs modernaste reningsverk, jag var där för några år sedan på studiebesök och upptäckte till och med att det växte tomatplantor på slamhögarna! Personalen där sa att japp, det bildas tomater där, fröna kommer från folk som ätit ekologiska tomater och sedan har fröna kommit ut den naturliga vägen ner i avloppsvattnet. Jag glömde dock framförallt även äter de där tomaterna.

Men tillbaka till år 1979. Det var före avgaskatalysatorernas tid, så luften var betydligt mer förorenad, ungefär som den är i Budapest, Rijeka och Zagreb i dag, eftersom det fortfarande finns så många gamla bilar i Ungern och Kroatien. Framför allt spydde raffinaderierna och fabrikererna på

Miljötänk i dag och för 40 år sedan

Hisingen ut en massa rök, och i början av året ritade jag Usch-usch-landet under roliga timmen i skolan. Man ser två bolmande fabriker, flera kyltorn i bakgrunden som antyder kolkraftverk, samt en massa rör som släpper ut förorenat processvatten i floden. En mullvad hostar och en momla har gömt alla sina mumlor i en hålighet i marken. Arbetarna består av navelfy, en sorts rumpor som har dragspelsmage och kan kissa med naveln, samt även vanliga rumpor. Jag ansåg att det bara var stjärtar som kunde trivas i Usch-usch-landet; själv brukade jag vid denna tid protestera högljutt på toaletten, även i skolan och på fritis om jag var tvungen att besöka den, eftersom jag avskydde det som min kropp släppte ut. Fröknarna undrade varför jag skrek på toaletten, men det var för att jag inte stod ut med lukten, och det svåra var hinna att torka sig noga men ändå snabbt med toapapper, för att sedan noga tvätta händerna och kvickt komma ut för att slippa stank och smuts. Jag önskade hett att vara ren, utan kurrande mage och äckligt skvalpande tarmar. Än i dag är det obehagligt att känna när magsäcken tömmer sig i tolvfingertarmen, och när tunntarmen tömmer sig i tjocktarmen och pressar fram en massa pinsamma fisar som kommer, speciellt när man går i trappor eller böjer sig ner mot den nedersta hyllan på lagret.

Tillbaka till Usch-usch-landet. Två piftkuddar är alldeles solkiga av smuts, en sitter på avloppsröret och en rejält stor en sitter på ett kyltorn. De är inte längre trevliga att sätta sig på, sidentyget är helt nedsolkat av sot, men för rumporna och navelfyna spelar det nog ingen roll. Avloppsrören har kranar som visar att de en gång har gått att stänga, men nu är kranarna sönderrostade och det skitiga vattnet fortsätter oupphörligt att strömma ut i den redan kraftigt förorenade floden. Ett fullständigt hopplöst landskap. Och det finns ingen ledtråd om vad som egentligen tillverkas i de där fabriker, bara att stjärterna trivs i smutsen och den osunda luften. Men det finns även en motsatsbild ritad, som föreställer ett vindkraftverk och ett solkraftverk. Och där trivs vanliga djur såsom bin, fåglar, fjärilar och harar. Och över detta hoppfulla landskap med träd och blommor skiner solen från en klar himmel med ett litet fluffigt sommarmoln. Inga stjärtar så långt ögat når. Detta var min idealvärld.

Året därpå, år 1980, var det omröstning om kärnkraften, på den tiden kallad atomkraft. Jag hade röstat nej tack om jag hade fått, men jag var bara tio år gammal då. Jag hade sett på nyheterna om olyckan i Harrisburg och

Miljötank i dag och för 40 år sedan

hur det på ett kusligt, tyst sätt hade förorenat hela landskapet däromkring. Och då hade olyckorna i Tjernobyl och Fukushima ännu inte inträffat! På den här bilden från 1980 har jag ritat tre jättelika, karatekunniga fiffikusar som attackerar ett kolkraftverk och ett kärnkraftverk. En direktör med portföljen full av pengar protesterar förstås. Fiffikusens stridsrop har inget med bilar att göra, det var bara jag som inte visste att det hette Banzai, så jag tog ett annat ord jag visste var japanskt. Notera även den enormt stora tanken med olja som dominerar bilden, den står helt oskadad för så länge oljan inte bränns så förorenar den inte. I dag skulle jag nog säga att karatefiffikusarnas metoder inte är så effektiva, att slå av skorstenen stoppar inte själva koleldningen, och att klyva en kärnreaktor mitt itu är inte så smart ur strålningssynpunkt. Och i dag måste jag säga att jag fortfarande är emot kärnkraft, men bara fissionstypen, den som delar atomer. Däremot är jag för

fusionskraftverk, de som slår ihop atomer precis som inne i solen, jag hoppas att tekniken för dem snart utvecklas, de lämnar ju inte efter sig en massa avfall som ska lagras i hundratusen år. Och hur avråder man någon att gräva efter avfallet av misstag under så lång tid? Att sätta upp varningsskyltar av sten är ingen idé, även om de kan stå så länge, eftersom de bara kommer att locka arkeologer och skattsökare à la Indiana Jones.

MOTSATS!

Ett vind-kraft-verk och
ett sol-kraft-verk.

35

Miljötänk i dag och för 40 år sedan

År 1979 var jag bara nio år gammal, och vid denna tid var det sällan någon som lyssnade på mig, eller över huvud taget på barn. Greta Thunberg skulle inte på långa vägar ha haft lika stor chans för 40 år sedan, men tack och lov att proggrörelsen vid denna tid var betydligt mer miljömedveten än den rena vänstern som enbart propagerade för ekonomisk jämlikhet. Så under de kommande årtiondena gjordes stora framsteg, luften i Göteborg är avsevärt renare i dag, och man har även lyckats rädda ozonskiktet, tack vare att freonet förbjöds 1987. Men det hade inte gjorts ifall det inte hade varit så att två av världens mäktigaste hade med sina fingrar i det hela: Margaret Thatcher var utbildad kemist så hon visste vartåt det barkade, och Ronald Reagan fick hudcancer, fast han innan dess hade propagerat för solbrillor, t-shirtar, kepsar, parasoll och solskyddsmedel.

Vid nio års ålder var jag med Björkhöjdsгатans fritis på väg till Slottsskogen, men på vägen såg jag snygga möbler som blev sönderhuggna och kastade i en container. Jag satte mig i en snygg, röd emmafåtölj och vägrade flytta mig därifrån om inte killarna hade lovat mig att lämna kvar den hel. Den var ju tjusig som en kungatron, varför ville de förstöra och kasta en så snygg möbel? Det enda som tyvärr hände var att fröken Lotta och magistern Dag blev arga på mig och de hotade med att jag inte fick följa med till Slottsskogen. Så jag blev tvungen att kliva upp ur fåtöljen och fortsätta med resten av fritidsbarnen. Tyvärr såg jag på vägen hem att de hade huggit upp emmafåtöljen i alla fall, i dag vet jag att den hade varit från förra sekelskiftet, av stilen att döma. Och i dag är miljökrisen ett faktum, det är konstigt att människan trots 40 års debatt ännu inte agerat fullt ut.

Kläder är en jättestor klimatbov, lyckligtvis tycker jag att det är urtråkigt att handla i klädaffärer, eftersom det tar så hiskeligt lång tid innan jag hittar något som passar. Och när jag väl gör det, så måste jag köpa två tre likadana plagg samtidigt, eftersom de dels snabbt tar slut i affären och dels slits mycket fortare än kläder som är äldre än 25 år. Affärer jag gillar? Loppisar och second hand. Och så Science Fiction Bokhandeln förstås. Där kan jag botanisera en halv dag om jag har tid. Och de böcker jag tycker om måste jag köpa och behålla, jag har tyvärr mer än en gång råkat ut för att biblioteket gallrat bort just den bok jag älskade att låna och koppla av med. Likadant med skivor och filmer. Spotify och Netflix? Det är som att skriva

Miljötänk i dag och för 40 år sedan

i sanden. Plötsligt är en låt i Spotify ospelbar fast jag har den på skiva, t.ex. Shadow dancing med Andy Gibb från 1978. Och i Netflix kan jag se en bra film hos en vän, men bara ett halvår senare är den filmen försvunnen. Poff! Borta! Men i barskåpet står alla mina dvd-filmer kvar. Folk sliter och slänger alldeles för mycket, de sätter inte värde på det som finns. Och det tror jag är den största miljöboven av dem alla.

TEXT OCH BILDER: SANDRA PETOJEVIC

SANDRA PETOJEVIC ÄR FILM-MAG. I KONST- OCH BILDVETENSKAP, HON DEBUTERADE 2008 MED DEN FÖRSTA DELEN I FANTASYTRILOGIN MAKTENS TIAROR SOM HON ÄVEN ILLUSTRERAT SJÄLV. HON GAV UT DEN PÅ SITT EGET FÖRLAG OCH TRILOGIN SOM FULLBORDADES 2010, FOKUSERAR PÅ ÄVENTYR OCH KULTURKROCKAR SAMT PROBLEM MED MAKTGALENSKAP OCH SEXISM. OCH I SANDRAS FANTASYVÄRLD ARTEZANIA FÖREKOMMER ÄVEN STARKA KVINNLIGA KARAKTÄRER.

SANDRA HAR ASPERGERS SYNDROM OCH ARBETAR PÅ NAVTOR NAUTIC AB SOM SJÖKORTSRÄTTARE, DÄR HON KORRIGERAR BRITTISKA PAPPERSSJÖKORT ÖVER HELA VÄRLDENS HAV, KUSTER OCH FLODER, ETT TÄLAMODSKRÄVANDE SMÅPILL, DÄRFÖR EXTRAKNÄCKER SANDRA ÄVEN SOM KORREKTURLÄSARE.

Hur man hittar till nya lokalen

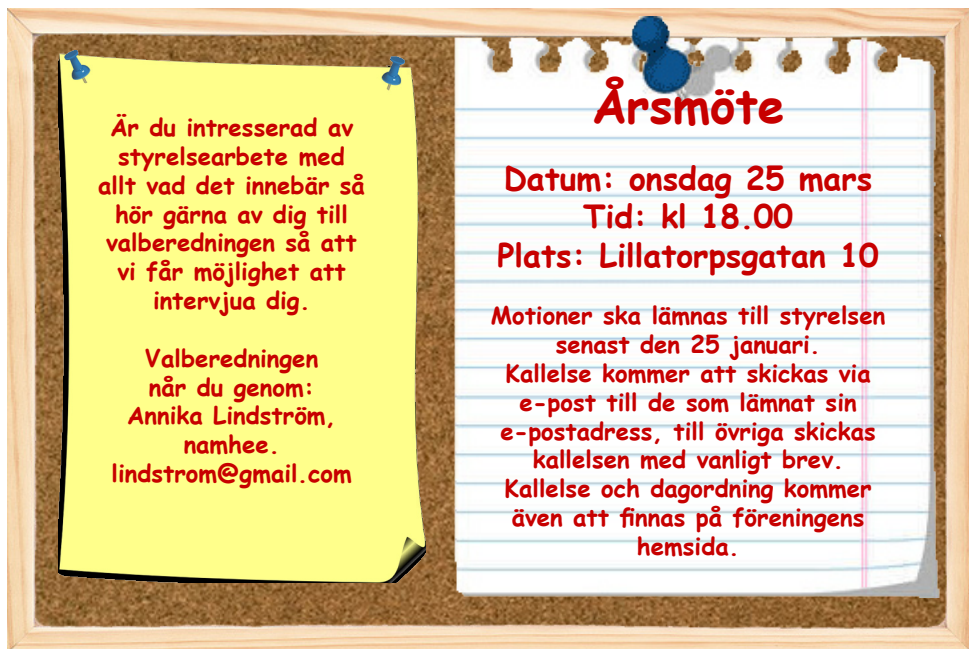
Med spårvagn är det lätt. Man åker med linje 5 till Töpelsgatan, och så går man en liten bit.

Reglerna för parkering på gatan är lite udda. Skylten visar ju tydligt att det är parkeringsförbud. Men tittar man noga så ser man att det bara är förbjudet att parkera på torsdagar. Mellan klockan 9 och 12. Och bara udda veckor. Och bara halva året. Det är svårt att parkera fel där. Men det går, och är dyrt, så var försiktiga. Även längre bort på Lillatorpsgatan finns det parkeringsplatser som har lite ovanliga tilläggstavlor. Skulle detta inte räcka, då finns det fler stora parkeringsplatser lite längre bort. Fortsätter man upp längs Alfreds Gärdes väg, så kommer man till Delsjökällan, och där vid koloniområdet finns en jätteparkering. Och Skatås går också bra, även om det kostar en del där.

Adressen är: Lillatorpsgatan 10
416 55 Göteborg

TEXT OCH BILDER: INGEMAR HJORT

BingoLotto!

Varje söndag i TV4

Pris: 50 kr/enkellott, 100 kr/dubbellott. Om du prenumererar på BingoLotto kan du välja att stödja Autism-och Aspergerföreningen distrikt Göteborg.

Folkspels Allmänna Villkor För
Prenumeration Och Spel hittar du på: Folkspel i Sverige AB och www.bingolotto.se Kontakt Folkspel, telefon: 0771-440 440

På kansliet arbetar Anne Lönnermark (75 %) och Ulla Adolfsen, föreningskonsulent (25 % från 1/2) samt Veronica Styrenius, administratör (50%).

Telefon: 073 -822 30 03

Om ingen svarar så tala gärna in ett meddelande och kom ihåg att lämna ert telefonnummer. Vi kontakter er så snart vi har möjlighet.

FOTO: PRIVAT

Autism- och Aspergerföreningen
Distrikt Göteborg
Lillatorpsgatan 10
416 55 Göteborg

E-post: goteborg@autism.se
Hemsida: www.autism.se/goteborg
Plusgiro: 66 97 58-5
Bankgiro: 5339-3500

FOTO: TURID OOM

Kansliet har stängt över jul och nyår från och med 20 december till 6 januari. Sista öppna dagen är alltså 19 december och första öppna dagen är 7 januari.

För er som vill ha information från föreningen via e-post, maila er e-postadress till goteborg@autism.se

Ni hittar oss också på facebook, vi har en grupp och en gillasida som båda heter: "Autism- och Aspergerföreningen distrikt Göteborg"

Föreningens grupper och aktiviteter

Drop In

Alla medlemmar är välkomna att ta en kopp kaffe, kika på litteratur och ta del av den information som finns i lokalerna.

CaféAsp

För medlemmar med Asperger/hfa och anhöriga.

40 plus

Träffar för er som har Aspergers syndrom/hfa och är 40 år eller äldre.

Föräldragrupp, små barn

För föräldrar till små barn.

Föräldragrupp, 7-14 år

För föräldrar till barn i åldern 7-14 år.

Föräldragrupp, vuxna barn

För föräldrar till barn äldre än 14 år.

Anmälan kan göras per e-post eller telefon. På föreningens hemsida kan ni läsa mer. Där finns information om datum, lokal, förändringar och om det är fullsatt eller inställt. Anmälan krävs ej på drop in.

**Autism & Aspergerföreningen
Distrikt Göteborg**

Lillatorpsgatan 10 • 416 55 GÖTEBORG

Telefon: 073 - 822 30 03 • E-post: goteborg@autism.se

www.autism.se/goteborg